

Na adventnom venci horeli štyri sviece. Bolo ticho, počuť iba šepot sviec: "Volám sa POKOJ. Chcela by som prebývať medzi ľuďmi, im však na mne nezáleží, nehľadajú ma, nechcú." Jej svetlo slablo, až napokon zhaslo.

Druhá smutne vyznala: "Ja sa volám VIERA. Túžim svietiť ľuďom cestu životom, oni mnou však pohrdajú, lebo som vraj zbytočná a nemoderná." Aj jej žiarivý plamienok zoslabol a zhasol.

Chvejúcim sa hlasom pridala sa tretia svieca: "Volám sa LÁSKA. Túžim bývať v ľudskom srdci, ale ľudia si ma nevšímajú, nechcú ma. Vravajú, že vzťahy bez záväzkov sú lepšie, že si treba užívať." Jej svetlo sa zachvelo a tiež uhaslo.

Vtom vošlo do izby dieťa. Zbadalo zhasnuté sviece a rozplakalo sa: "Prečo nesvietite? Kto vás zhasol?"

Vtedy sa ozvala štvrtá svieca: "Neboj sa! Kým som tu ja, nič nie je stratené. Som NÁDEJ. S mojou pomocou sa opäť rozhoria zhasnuté sviece!"